

Fialový zločinecký pětislepenec má na svých hamižných parátech už hektolitry krve. Ukrajina, ale i Česko. Svíčky odstraněné policií a nápadné ticho. S vraždící mafiánskou vládou sebevražda nepohne

- CZ24 News | 6. listopadu 2022

ČESKO: Termín „politická sebevražda“, na který jsme byli zvyklí ze značně přestřelených glos chování politiků, dostal v tomto týdnu původní význam smrti po tragické události před Úřadem vlády. Ivan Hoffman se zamýšlí, proč tuto událost obestřelo takové mediální i politické ticho, které podle všeho není vedeno jen pietními důvody.

„Politická sebevražda“ je vcelku běžný jev, kdy se politik dopustí výroku anebo činu, kterým si zlikviduje politickou kariéru. Když ale někdo přijde před Úřad vlády a tam se zastřelí, běžné to není. Vzít si život kvůli politice je dokonce výjimečnější, než vzít kvůli politice život politikovi. A to je ještě nutno vzít v úvahu, že atentátník nezřídka na politika útočí jako na celebrity, neřeší jeho agendu, ale chce se zviditelnit.

31.října se za bílého dne zastřelil v Praze před Úřadem vlády muž. Víme, že mu bylo 74 let a policie že okolnosti vyšetřuje. Co vyšetří, si ale nejspíše nechá pro sebe. S výmluvou na ochranu soukromí nezveřejní sebevrahovo jméno, fotografii, nesdělí, zda napsal dopis na rozloučenou a co v něm je. Neuvede, zda měl rodinu, přátele, anebo byl sám. A nedovíme se, kdy a kde bude mít pohřeb. Jeho příběh se nejspíše stane přísně střeženým státním tajemstvím, neboť žádná vláda nestojí o pochybnou pověst instituce, kvůli které se zoufalý občan střelí na ulici do hlavy.

Příliš iniciativní v hledání pravdy ale nejsou ani novináři. Možná od tragédie odvracejí zrak, aby nebyli obviněni, že destabilizují společnost, ve které roste napětí, strach a zlost. Na sociálních sítích lze dohledat, že na místě tragédie lidé stihli zapálit několik svíček a položit květiny, než je policie promptně odstranila a začala místo střežit. Zdá se, že politici vládní ani opoziční o příběh s mučedníkem nestojí. Proto ten výstřel obklopilo ohlušující ticho.

Otázka ale je, jestli to ticho vadí lidem, kteří si pouštějí televizi, zapínají rádio, otevírají noviny. Zda mučedníka, symbol zoufalství a beznaděje, poptává veřejnost. Společnost se sjednotí, když jde o odsouzení vraždy. Kdo úmyslně vraždí, vylučuje se z lidské společnosti vyznávající právo na život. V životě jde o život: Máme porozumění pro bližního v ohrožení života, který se snaží přežít. S porozuměním pro ty, kteří na život rezignují, je to složitější.

Muži, který se zastřelil před úřadem vlády, bychom především řekli, že vzít si život kvůli Fialovi a spol. nestojí za to. Ujistili bychom ho, že to s politiky nehne, neboť lidský život je pod jejich rozlišovací schopnost – politika není o jednotlivém člověku. Takto se zastřelit je čin, kterým se politický sebevrah obrací na spoluobčany. Možná nás chce vytrhnout z letargie, jít příkladem. Tím výstřelem nám ale naznačuje, že když například přijdeme o práci a dostaneme do schránky složenky, které nedokážeme zaplatit, pak snažit se o něco už nemá cenu. S tímto se ale málokdo ztotožní a před úřadem vlády nikdy nebude stát fronta sebevrahů.

Rezignovat na život je možnost, ale ta úplně poslední. Z bezvýchodných situací se vždy najde východ.

Každá krize jednou skončí. A i mizerné vládě nakonec vyprší mandát. Především ale kdo už nemá co ztratit, neboť o vše přišel, stává se svobodným. Nemusíme znát příběh muže, který si vzal život před úřadem vlády, aby nám bylo jasné, že byl odhodlán na všechno. Mohl život zasvětit něčemu, na co v sobě člověk nesvobodný nenajde kuráž. Samovražda je v tomto smyslu promarněnou šancí.

ZDROJ: parlamentnilisty.cz